

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Hr. Bjørn Elmquist lod forstå, at det for Det Radikale Venstre var meget afgørende, at der kom en kendelse fra Rigsretten – ikke bare en beslutning, men en egentlig kendelse.

Men hvis situationen nu er den – og det er der jo meget, der tyder på vil være tilfældet med det flertal, der er i Folketinget i øjeblikket – at sagen går tilbage til Rigsretten, at der berammes et retsmøde, at hr. Ninn-Hansens helbredstilstand i øvrigt er uændret, og at det også vil fremgå af Retslægerådets vurdering, ser hr. Bjørn Elmquist så ikke en betydelig risiko for det, jeg pegede på i mit indlæg, nemlig at sagen så bare bliver stående og vil kunne blive stående i en lang årrække?

Jeg nævner det, fordi professor Eva Smiths artikel i Berlingske Tidende, som jeg synes indeholdt så mange gode tanker, der desværre ikke har gjort større indtryk på flertallet i Folketinget, også peger på, at: »Rigsretten kan udsætte sagen på ubestemt tid. Imidlertid forekommer det mere værdigt, at Folketinget, der har rejst sagen, også vurderer, om det er på tide at stoppe. Naturligvis kan man udskyde beslutningen til januar – men alt tyder på, at man skal igennem de samme overvejelser til den tid. Var det ikke bedre at vurdere nu, om man finder det rimeligt at gennemføre en sag med den slags anklager mod en mand, der synes ude af stand til at forsvare sig.«

Jeg vil nævne det for hr. Bjørn Elmquist, for er det i virkeligheden ikke en bekvemmeligheds-løsning, man her lægger op til fra hr. Bjørn Elmquists og fra flertallets side? Er det ikke en bekvemmeligheds-løsning?

Og da hr. Torben Lund ikke har villet besvare det spørgsmål, som jeg stillede ham tidligere, vil jeg derfor gerne stille det til hr. Bjørn Elmquist: Hvor længe endnu mener man, at denne sag kan opretholdes? Hvor længe endnu mener man, at en tiltale kan stå, en Rigsret formelt kan eksistere, når vi alle ved, at sagen reelt er afsluttet?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Det glæder mig, at hr. Bjørn Elmquist ikke vil gøre sig til dommer. Det forstår jeg på den måde, at hr. Bjørn Elmquist mener, at hr. Erik Ninn-Hansen er uskyldig, fordi indtil andet er bevist, osv.

Jeg ved ikke, om hr. Bjørn Elmquist kender professor Alf Ross og ved, at han var professor i dansk statsforfatningsret og udgav en bog med samme titel, redigeret af Ole Espersen og udgivet i 1980.

Her skriver hr. Alf Ross om begrebet rigsret og behovet for den, og jeg citerer fra side 443:

»Ganske særligt efter at parlamentarismen er blevet grundlovfæstet, er en enhver politisk begrundelse for en specifik politisk påtale- og domsmyndighed for ministre bortfaldet.« Altså: enhver begrundelse for en rigsret er bortfaldet. Det er Alf Ross' mening.

Nu har vi en rigsret, og hr. Bjørn Elmquist siger, at den ikke er politisk. Så vil jeg se, hvad hr. Alf Ross skriver i sin bog om dansk statsforfatningsret på side 452:

»... at selv om det er udelukket, at Rigsretten arbitrært kan idømme straf ud fra en politisk vurdering ... så åbner dog lov 1964« – det er ministeransvarlighedsloven – »plads for et meget frit skøn ... og dette skøn vil efter omstændighederne kunne antage politisk karakter.«

Det er de ord, der hænger sammen i linjerne: Det vil altså kunne antage politisk karakter. Og så skriver Alf Ross:

»Det er netop denne mulighed, der begrunder den særlige rigsretsproces. Hvis der kun kunne blive tale om at lægge sædvanlige, kriminalistiske og administrativt-tekniske vurderinger til grund for bedømmelsen, ville der ikke være nogen anledning til at henlægge anklage- og domsmyndighed til politiske eller politisk prægede organer.«

Alf Ross siger, at en rigsret er en politisk eller et politisk præget organ. Det er det, vi andre i folkemunde kalder en politisk domstol.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg blev glad for at høre hr. Bjørn Elmquists skepsis over for Rigsretten som konstruktion. Den gjorde hr. Bjørn Elmquist rede for både i sit ordførerindlæg og i korte bemærkninger.

Men så nævner hr. Bjørn Elmquist videre, at han er glad for, at man har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol som bagstopper. Jamen sandheden er jo – og det ved hr. Bjørn Elmquist lige så godt som jeg – at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan man først gå til, når alle nationale retsmidler er udtømt. Og det betyder, at Rigsretten skal færdiggøre sit arbejde, og først når det er sket, og Rigsretten er endeligt færdig, har Erik Ninn-Hansen mulig-